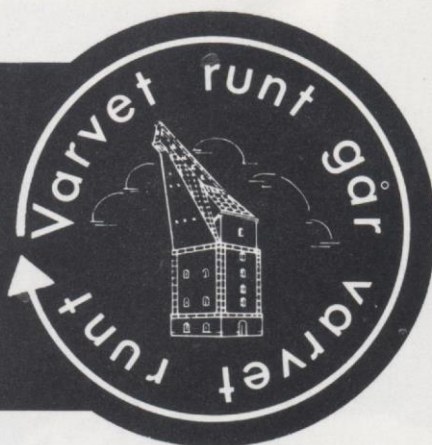

Nu gör våra fartyg färdiga

De får ett skrov — och ska på några månader leverera ett färdigt fartyg. Och Nu brukar fixa det. — Ja, oftast går det bra, småkrattar Nu — chefen Erik Persbeck.

Nu det står för Nybyggnadssektorns fartygsutrustningsavdelning. Det är den avdelning på varvet som gör våra fartyg färdiga, utrustar dem. Och då gäller det arbete för elektriker, tunnplåtslagare, rörläggare och filare.

– 115 man har vi på avdelningen, berättar Erik från sitt nya arbetsrum i utbyggda Gula Paviljongen. Och då räknar han inte med sig själv eller sina fem medarbetare på kontorssidan.

– Nej, 115 man är den styrka vi har i verkstäderna, förklarar Erik och så betonar han styrka igen.

BRA JOBB

– Det är dom som gör jobbet — och ett bra jobb. Jag ska väl inte säga att de är de bästa gubbarna på varvet — men dom är bra!

Erik Persbeck är övertygande när han säger det. Han kan blicka tillbaka på ett långt liv vid varvet. När han till sommaren — sista maj — går i pension gör han det efter 49 års tjänst. De sista 19 har han basat för fartygsutrustningen av nybyggen.

– Fast det hette ju Nybyggnadskontor före sektoriseringen, förklarar Erik. När Erik ska berätta om hela Nu så börjar han berätta om Einar Terning och John Magnusson — samordningsplanerarna och två av avdelningens förgrundsfigurer.

– De är med där saker händer, menar Erik och får medhåll av sin efterträdare

115 man — och en kvinna. De är Nu:s styrka och kvinnan är Siv Olausson som sköter expeditionen.

Christer Nilsson som innan han tar över Eriks skrivbord går på en 1-årig inkörningsperiod.

– Och det är precis så det räcker, menar Christer själv.

Här är så mycket att stå i att det verkligen gäller att veta vad som är vad.

Just nu arbetar Nu för högtryck på minfartyget Visborg som när vi var på besök bara hade ett par veckor kvar till provturer.

– Sen har vi de tre sista Spica-båtarna, berättar Erik, och så har vi Näckenubåtarna.

– Så Nu har att göra, men . . .

Erik tänker på framtiden. Fartygsutrustningsavdelningen har debatterats då och då. Det har blivit mindre för avdelningen att göra. Och med färre nybyggen än mindre jobb för fartygsutrustarna.

– Men det är en situation som varvsledningen är införstådd med, betonar Erik Persbeck. Och vi försöker hitta alternativa systerlösningar om det inte blir så mycket nya fartyg i framtiden.

UPPMUNTRANDE

– Offshore-sidan är uppmuntrande, menar Erik. Där finns mycket jobb för våra mannar när beställningarna kommer.

Nu-chefen Erik Persbeck tillsammans med sin efterträdare Christer Nilsson.

– Och om du frågar om min syn på Nu:s framtid så är den positiv. Så duktiga grabbar som vi har klarar vi oss – men då måste vi få fler nybyggen eller offshore-jobb. Och personligen så tror jag det kommer – båda slagen!

Men Erik Persbeck och hans medhjälpare sticker inte under stol med att Nu får mycket hjälp med sina utrustningsjobb i dag. Främst från U-sektorn som skickar över målare och snickare – och även elektriker och filare när det kniper.

– Sen har vi ju entreprenörer också, berättar Christer Nilsson. Ja, alla vet väl att asbestisoleringen som gjordes förr utfördes av en entreprenadfirma. Men det är slut nu.

– Ja, och det är skönt, menar både Persbeck och Nilsson. Asbest var ett problem.

Det här med hjälp utifrån har också sin förklaring i sektoriseringen. När Nu bildades bestämdes det att arbetsstyrkan inte skulle vara större än att det alltid

fanns jobb för den. Då beslöt man också att koncentrera sig på de fyra grupperna, filare, rörläggare, elektriker och tunnplåtslagare. Andra nödvändiga yrkeskategorier skulle lånas in, då främst från U-sektorn.

Nu har sina fasta lokaler i den speciella utrustningsverkstaden vid sidan av Skrovhallen. Men Nu är också spridda över varvet. Ett gäng höll på med Spica-båtarna inne i Skrovhallen, ett annat på 378-an som låg i svajningsrummet vid smådockorna och ett tredje var ombord på Visborg.

– Men bäst trivs vi när vi får jobba dels i vår egen verkstad, dels i Skrovhallen, säger Erik Persbeck. Och då trivs vi inte bara bäst – vi gör det bästa jobbet där också.

KOMMER IGEN

Då menar inte Erik kvalitetsmässigt utan tiden. Det är ingen hemlighet att bl a Nu medverkat till den lyckliga utvecklingen på Spica-båtarna. De har fått en mycket fin serieeffekt.

LYCKOKAST

– Ett lyckokast, säger Erik bestämt och fortsätter:

– För hela varvet. Vi bygger bra båtar så att alla tjänar på det. Och det tycker jag är en rolig utveckling.

Men samtidigt ser Erik Persbeck lite extra länge på vad som ska bli Jumbo, den sista i Spica-serien.

Det blir Nu-basens sista fartyg. Det 34:e som han är "pappa" för.

– Bra båtar alla, säger Erik och tittar tillbaka på 19 års produktion: minfartyg, färjor, mudderverk, tankbåtar, ubåtar och Spica-båtar.

– Men det är också bra med nya unga krafter, slår Erik Persbeck fast. Man får inte stå i vägen för utvecklingen.

Och när Erik säger det så sker det med glimten i ögat. Han är snart 65 om någon undrar varför denne yngling snart går i pension. Fast vår yngste 65-åring.